

SUOMEN VIULUNRAKENTAJAT ry

Cremonan matka 01.10. – 05.10.2009

Matkalle lähtijät kokoontuivat Helsingi-Vantaa lentoasemalle hyvissä ajoin. Matkanjohtajana toimi Tapio Vainisto. Yhteensä meitä oli Cremonassa 25 henkeä mukavasti eri puolilta Suomea. Jonot olivat pitkän sorttiset niin check-in tiskille kuin turvatarkastukseenkin

Pienen odottelun jälkeen nousimme siipien suhistessa ilmaan kohti Italiaa. Milanossa Malpensa-kentällä meitä oli vastassa bussi , joka vei meidät Cremonaan.

Ilma oli lämmin ja aurinko helotti. Hikeä pusersi pintaan. Bussin matka tuntui pitkältä , koska se ajoikin pohjoista reittiä. Cremonassa majoituimme Impera-hotelliin. Siisti mukava neljän tähden hotelli, ilmastoiduin huonein , aivan ydin keskustassa vanhassa kaupungissa.

Illalla suuntasimme kulkumme juhlakonserttiin ja viulunrakennuskilpailun palkintojen jakoon.

Kohokohta suomalaisille oli kun julistettiin Marko Pennasen voitto viulusarjassa. Lisäksi hän sai palkinnon akustisesti parhaasta viulusta. Voittonsa ansiosta hän sai myös v.2010 messuille oman näyttelyosaston.

Voitto oli ensimmäinen suomalaisille viulunrakentajille.

Palkintojen jaon jälkeen saimme kuulla kuinka palkitut soittimet soivat. Hienosti soivat.

Palkitut viulut olivat näytteillä Cremonan kulttuurikeskus S. Maria della Pietà:ssa ja havaitsimme , että suomalaismenestys oli merkille pantavaa. Näyttelyssä oli esillä palkittujen soittimien lisäksi noin sata kilpailuun osallistunutta soitinta mm. Martti Koistiselta, Mika Lahtiselta, Elina Kaljuselta, Karin Grobelilta. Tänä vuonna otti osaa 323 rakentajaa 34 maasta.

Cremonassa liikuimme omien suunnitelmien mukaan tai pienissä ryhmissä tutustuen erilaisiin näyttelyihin kaupungissa sekä tietenkin aikaa kului paljon messuilla. Myös viulun rakennuspuita tai tarvikkeita mahtui matkalaukkuihin kotiin tullessa. Sää oli mitä mainioin , lämpöä 22-24 astetta puolipilvistä ja illallakin oli vielä niin lämmintä että saattoi istua lähitieneen katukahviloissa myöhään iltaa asti. Ruoka oli hyvää; pastaa , pitzaa , pastaa, pitzaa, pihviä jne. ja ruokajuomaksi vettä , olutta tai viiniä.

Lauantai-aamuna jo varhain ilmestyi kaduille ja aukioille torimyyjien paljous. Ihmisiä tungeksi pöytien väleissä ostoksia tehden aivan kuten täällä kotimaassakin. Oli mielenkiintoista nähdä mitä heillä oli tarjolla . Ainakin Parmesan – juustoa, jota monet ostivat kotiin viemisiksi. Puolen päivän aikaan siestan alkaessa kadut olivat jo tyhjiä , vain siivousautot olivat liikkeellä.

Viulutaiteilija Simo Vuoristo osti itselleen viikonlopun aikana viulun. Sunnuntai-iltana hän ilahdutti meitä ensikonsertilla Roma-puiston esiintymislavalla katulamppujen valaistessa ja täyden kuun loistaessa taivaalla.

Cremonan keskustassa menit minne vain ei voinut olla törmäämättä viulunrakentajien pajoihin ja liikkeisiin. Cremonan sanotaan olevan viulunrakentajien mekka.

Viulunrakentaja Stradivaria kunnioitettiin monin eri tavoin. Monet museot toivat historiaa esillä hienolla tavalla. Myös aukio keskustassa oli nimetty

hänen mukaansa. Ylväs patsas mestarista ja lapsesta sijaitsi keskipaikkeilla aukion reunalla. Muistolaattakin löytyi haeskelun jälkeen Roma-puiston reunasta.

Maanantai-iltana olimmekin jo takaisin Suomessa. Oli aika jättää jäähyväiset matkalla mukana olleille.

Hieno matka. Kiitos siitä.

